Pe stadioane și în afara lor...

- **Cum ne pregătim?**
- **Cum jucăm?**
- **Cum ne comportăm?**

Continuăm discuția despre problema ținutei morale, despre comportarea sportivilor pe stadioane și în afara lor. Intr-un fel, o completare absolut necesară la cronica diferitelor competiții în care – firesc – trebuie să consemnăm nu numai fazele, punctele sau golurile, ci și nota de sportivitate a întrecerilor. Și să adăugăm la comentariile tehnice aprecieri privind corectitudinea, respectul pentru spectatori și adversari. Subliniind, bineînțeles, ce este bine și ce ar trebui să dea de gîndit unor sportivi, unor antrenori.

Unde-i exemplul?

Campionatul republican de handbal, seria studențească, atrage în jurul terenurilor numeroși spectatori, mai cu seamă din rîndurile studențimii, colegi și colege cu cei ce se întrec.

In general, meciurile sînt dîrze, frumoase, fiecare echipă dorind cu ardoare victoria. Este de înțeles această dorință. Dar, victoria trebuie realizată prin mijloace corecte. Am văzut, din păcate, o echipă și un antrenor care voiau să învingă cu orice preț, mergînd chiar pe căi nepermise de regulament. In meciul susținut zilele trecute, Universitatea II București a întîlnit Politehnica Brașov. Brașovenii, bine pregătiți, cu o echipă omogenă, au acumulat un avans apreciabil de puncte. Cum au reacționat, în fața înfrîngerii care se contura, studenții bucureșteni? Vinovatul principal a fost considerat.. arbitrul (care, de altfel, a condus foarte bine) și atunci au început „ostilitățile" (verbale) cu conducătorul jocului și (cele... fizice) cu partenerii de întrecere.

Bucureștenii Rădină și Brașoveanu, in loc să se preocupe de jocul lor și al coechipieril[illegible] au socotit că este mai bine să [illegible]menteze" deciziile arbitrului, [illegible]-și îmbrîncească adversarii.

Conducătorul jocului a avertizat, pe bună dreptate, pe recalcitranți, iar cînd a văzut că avertismentele n-au nici un efect a procedat la eliminarea din joc a lui Rădină (pentru comportarea din acest meci el a și fost suspendat de federația de specialitate).

Antrenorul, prof. Marin Ivan, *nu numai că n-a dezaprobat comportarea jucătorului său, dar a început și el să-l apostrofeze pe arbitru. Pe bună dreptate, acesta l-a invitat să părăsească incinta terenului, echipa rămînînd și fără jucător și fără antrenor.*

Se spune, cînd ne referim la munca educativă cu sportivii, că aceștia trebuie să ia exemplu de la antrenori. In definitiv, asta au și făcut jucătorii de la Universitatea II... Numai că exemplul acesta...

P. IOVAN

Față în față...

Știrea a făcut repede ocolul fabricii:

— *Ne-a venit un fotbalist!*

La „Libertatea" Sibiu și în special în secția filatură pieptănată, locul de muncă al fotbalistului *Liviu Coman* (de el fiind vorba), oamenii n-au fost prea încîntați.

— *Poate va trebui să muncim și pentru ăsta...*

Dar iată că n-a trecut nici o lună și *Liviu Coman* avea să-și cîștige simpatia tuturor tovarășilor de muncă. Prin ce anume? Prin punctualitate, prin hărnicie, printr-o conduită exemplară. Iar ca sportiv, ca portar al echipei C.S.M. Sibiu, Liviu Coman — fostul titular al echipei U.T.A. — a cules multe aplauze. Decanul de vîrstă al echipei sibiene (34 de ani) nu absentează niciodată de la antrenamente, n-a dat niciodată de lucru arbitrilor, comisiei de disciplină. Liviu Coman este un nume rostit cu respect în tot orașul.

Tot în Sibiu, și tot la C.S.M., este legitimat și *Günther Liebhardt*. Deși mult mai tînăr decît Coman (abia a împlinit 23 de ani), Liebhardt este o veche cunoștință a iubitorilor de sport din localitate: aici a debutat ca fotbalist, ca portar, în echipa fabricii Elastic, din campionatul regional. Element talentat, Liebhardt s-a impus atenției specialiștilor și după un an a trecut la Steagul roșu Brașov. După un alt an în care tînărul portar, nemulțumit că este ținut mai mult ca rezervă, revine la C.S.M. Sibiu. Reintră de asemenea în producție, tot la „Elastic", la secția sculărie. Ce dezamăgire însă: fostul lor tovarăș de muncă nu venea în fabrică decît din cînd în cînd!... În același timp Liebhardt absenta cu regularitate de la antrenamente. Toate acestea își au, desigur, unele explicații: Günther Liebhardt își pierde nopțile prin localuri sau la jocuri de cărți... Între cei doi portari ai C.S.M. Sibiu este, cum spun oamenii din oraș, o diferență ca de la cer la pămînt!

ILIE IONESCU-coresp. principal

Ce-ar fi dacă...

Duminică dimineața, numeroși spectatori — iubitori ai sportului cu pedale — au venit pe stadionul „Steaua", tocmai la capătul liniei tramvaiului 3 să asiste la primul ciclocros al sezonului. Cei care nu s-au încumetat să străbată drumul și să înfrunte frigul au fost... cicliștii! Dintre cei cunoscuți au semnat „condica de prezență" doar vreo doi-trei: Mircea Virgil, Gheorghe Răceanu, Petre Simion. Restul?

O bună parte dintre rutieri ignorează în ultimul timp ciclocrosul. S-ar putea ca acest gen de întreceri — altădată „punte de legătură" între două sezoane — să fi devenit anacronic. Noile metode de pregătire, fundamentate științific, au găsit alte căi de menținere a sportivilor în efort, de dozare a antrenamentului. Dacă cicliștii socotesc că proba combinată — ciclocrosul — nu mai corespunde cerințelor, atunci să nu participe! Dar (există — în ceea ce îi privește —un fel de paradox), îi vom vedea, fără îndoială, pe cei mai mulți dintre ei, la startul campionatului și, îndeosebi, la finala din 20 noiembrie. Așa dar, nu este vorba de o apreciere obiectivă (și sinceră!) a utilității sau inutilității ciclocrosului, ci numai de interes (sau lipsă de interes) față de o competiție sau alta.

Ce-ar fi dacă federația ar interzice participarea la campionat a acelor cicliști care n-au dovedit seriozitate și atașament față de această probă, în speță celor ce n-au luat parte la competițiile preliminare?

H. NAUM

O întrebare fără răspuns...

Sîmbătă, la prînz, în fața sediului Consiliului General al UCFS... Un grup de atleți din regiunea București își așteptau antrenorul. Printre ei și tînărul GHEORGHE IONESCU, de la C.A.S. Amara. Trăgea de zor dintr-o țigară.

— *De unde sînteți, băieți?* este întrebat Gheorghe Ionescu de către un tovarăș care tocmai ieșea din sediu.

Nici un răspuns. Așezat picior peste picior, tînărul nostru continuă să fumeze tacticos. Nu dă nici o importanță celui care i-a adresat întrebarea, om în vîrstă, cu păr alb, profesorul de educație fizică V. Sturza. Ba îi mai suflă și fumul în față.

Fără comentarii...

Aprecieri unanime

Radioamatorismul cîștigă ...teren printre tinerii din Orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Aici a fost adus, de altfel, în toamna anului 1966, titlul de campioană a țării: locul I pe țară la finala campionatului republican de radio, „vînătoare de vulpi", pe 144 Mhz. Cîștigătorul este tînărul radioamator Francisc Doboș din asociația sportivă Petrolul. Performanța realizată este încununarea unei munci asidue pe care Francisc Doboș a depus-o în cursul a cinci ani de cînd a devenit radioamator autorizat. In acest timp, el a stabilit 1100 de legături de recepție și 1600 de legături de emisie cu 89 de țări, printre care U.R.S.S., Suedia, S.U.A., Germania, Bolivia, Brazilia, Japonia, Porto Rico.

Atît la stația de frecvență a Orașului Gheorghe Gheorghiu-Dej, unde lucrează ca electromecanic, cît și în cadrul radioclubului orășenesc, Francisc Doboș se bucură de aprecierile și stima colegilor de muncă.

GH. GRUNZU
coresp.

Voleibaliștilor de la Electroputere, bravo!

Un „bravo!" pe care voleibaliștii de la **Electroputere Craiova** îl merită din plin. Ei și antrenorul lor, **I. Amărășteanu**, au cules un frumos succes: victoria obținută cu 3—0 în deplasare, duminică, la București, în fața **Semănătoarei**! Îndrumări tehnice? Desigur. Și tactice? De asemenea! Am vorbit despre rolul lor în cronica de marți. Avem convingerea că numai stricta lor aplicare pe teren nu s-ar fi materializat în victorie, și încă într-una atît de categorică, dacă — înainte de toate — voleibaliștii craioveni n-ar fi urmat sfaturile educative date de antrenor, oferind astfel un foarte bun exemplu, pe care l-am dori imitat de cît mai mulți.

E vorba despre disciplina voleibaliștilor de la Electroputere, în teren și pe banca rezervelor, despre totala absență a protestelor la deciziile arbitrilor. În schimb, ori de cîte ori jucătorii craioveni erau semnalați în defect de conducătorii meciului, ei ridicau aproape cu regularitate brațul la deciziile acestora. Așa cum sună de altfel și hotărîrea federației. Dar, pentru cei mai mulți de la alte echipe sună (pînă cînd?) în van.

A proceda asemenea voleibaliștilor de la **Electroputere** (duminică și, să sperăm, mereu de-acum încolo, acasă și în deplasare) înseamnă a contribui la crearea și menținerea unei atmosfere sănătoase de desfășurare a întrecerii, a unui climat de sportivitate. Și, a nu protesta la deciziile arbitrilor, se mai traduce printr-un avantaj: acela de a nu-ți irosi energia și a-ți stăpîni nervii care, în volei (unde de cele mai multe ori punctele le cîștigi, dar le și pierzi, în serii rapide), se răzbună mai totdeauna pe cei... ce-au scăpat frîul. Duminică, voleibaliștii de la **Semănătoarea**, risipindu-și adesea atenția și nervii în proteste (nici măcar justificate!) la deciziile arbitrilor, s-au dereglat atît psihic cît și tehnic: vezi numeroasele mingi expediate de ei hăt-colo, afară, sau „îngropate" în plasă în finalurile seturilor. Și iată așa, pînă la urmă, în vreme ce craiovenii culegeau roadele calmului și disciplinei, bucureștenii s-au trezit... trăgînd ponoasele, pe care nu ne îndoim că antrenorul lor, **D. Medianu** (de i-ar fi ascultat îndrumările!) le va analiza cu ei temeinic, ajutîndu-se în acest scop și de exemplara comportare a celor de la **Electroputere**.

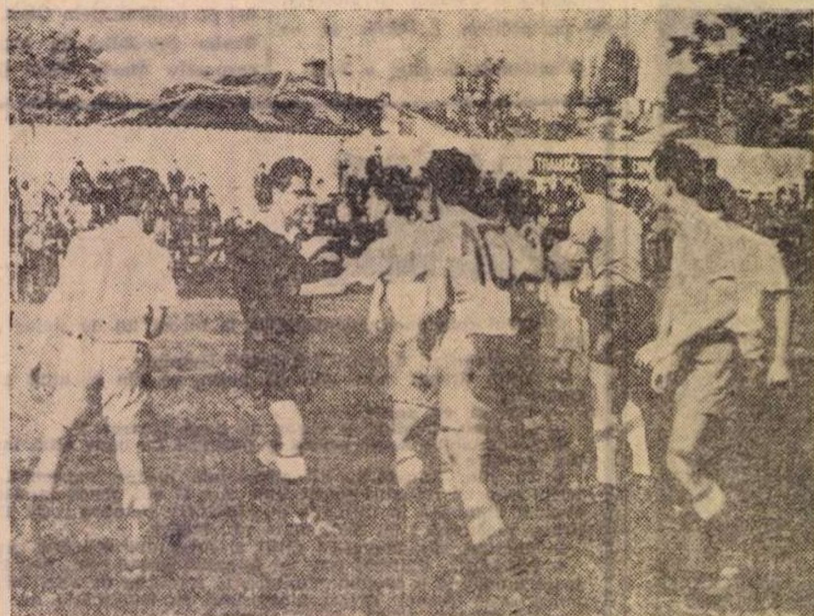
CONSTANTIN FAUR

Cine aruncă, mătură!...

Duminică, la Timișoara, cu prilejul meciului de fotbal C.F.R. Timișoara — Vagonul Arad, un spectator certat cu disciplina a aruncat o pungă de „floricele" în jucătorii echipei învingătoare! Organizatorii au găsit o soluție care poate servi drept exemplu și altor organizatori, pentru a pune la punct pe „suporterii" rămași în urmă cu educația. După cum vedeți în fotografia noastră, spectatorul a fost invitat să... măture „floricelele" aruncate pe culoarul care duce spre vestiarul jucătorilor. O lecție binemeritată!

Foto: S. PETRE

...Meciul de fotbal de categoria C Flacăra roșie București — Șantierul naval Oltenița. Arbitrul jocului, V. Paladescu, a acordat un „11 m" împotriva echipei din Oltenița. Și iată urmarea: proteste, vociferări, întreruperea jocului timp de cîteva minute.

Pînă cînd vom mai asista la asemenea scene pe terenurile noastre de fotbal? Cînd, oare, vor înțelege jucătorii că au datoria să aibă o atitudine disciplinată, indiferent de decizia conducătorului de joc? Ce părere au despre această „scenă" antrenorul echipei S.N. Oltenița și tovarășii din conducerea asociației?

Foto: N. TOKACEK

Sensul unei reprogramări...

Federația română de rugbi a hotărît să reprogrameze meciul de categoria A dintre Constructorul București și Farul Constanța, din cadrul etapei a XVI-a. În acest meci rugbiștii de la Constructorul, situați undeva în coada clasamentului, au făcut totul pentru a termina în avantaj, în speranța că se mai pot salva dintr-un „naufragiu" pe care n-au încercat să-l evite un întreg campionat. Ce înseamnează „totul"? Din primele minute ale meciului ei au vociferat în teren, au incitat publicul, și-au bruscat adversarii și, în cele din urmă, cînd totul părea pierdut, n-au ezitat să-l amenințe pe arbitru.

Arbitrul Ștefan Constantinescu, om cunoscut prin autoritate și prestanță (fapt ce a și determinat federația să-l delege la acest meci) a greșit, firește, lăsîndu-se de astă dată intimidat. El a comis, mai ales în finalul jocului, cîteva erori grave care, în ultimă instanță, au răsturnat rezultatul...

Și astfel Constructorul a terminat — cum și-a... propus — în avantaj. Ne întrebăm însă: ce spune la urma-urmei o asemenea „victorie"? Cred jucătorii acestei echipe că în acest fel, fără muncă, fără efort, se pot menține într-o competiție? N-ar fi fost mai nimerit să se pregătească cu seriozitate, cu zelul care le era caracteristic pînă nu de mult?

Iată de ce considerăm justă măsura federației. Poate că acum, în ceasul al 12-lea, tinerii rugbiști ai Constructorului, ca și antrenorii lor, D. Marica și D. Ionescu (care, după cum se vede, și-au cam... uitat atribuțiile de educatori), vor înțelege adevăratul sens al întrecerii sportive.

...Sîmbăta trecută, jucătorii de la Farul, sosiți în Capitală pentru meciul cu Grivița Roșie, au asistat la partida dintre Constructorul și Precizia Săcele. Fapt firesc, obișnuit. Neobișnuit este însă ca rugbiștii din Constanța, „depistați" în tribune de cîțiva jucători de rezervă ai Constructorului, au fost huiduiți și apoi „bombardați" cu ce s-a găsit. Bilanțul? Un jucător (Stanciu) serios accidentat, alții loviți.

Federația a hotărît să suspende terenul din Șoseaua Olteniței. Măsura ni se pare prea blîndă, deoarece în cazul de față avem de-a face cu scandalagii recidiviști, care n-au învățat nimic din greșelile săvîrșite!

T. BRĂDEȚEANU